

Uchwała Nr XXI/170/2012

Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 23 sierpnia 2012 roku

w sprawie odpowiedzi na skargę radcy prawnego Pana Edmunda Głombiewskiego radnego Rady Powiatu Lęborskiego, działającego w imieniu Pani Anny Kołodziej, Pani Katarzyny Kołodziej, Pani Eweliny Lis i Pana Radosława Patelczyka na Uchwałę Nr XIV/99/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie zamiaru likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku oraz Uchwałę Nr XVIII/137/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku.

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 142, poz. 1592 z 2001 roku ze zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. , Nr 153, poz. 1270)

uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Postanawia się udzielić odpowiedzi na skargę radcy prawnego Pana Edmunda Głombiewskiego radnego Rady Powiatu Lęborskiego, działającego w imieniu Pani Anny Kołodziej, Pani Katarzyny Kołodziej, Pani Eweliny Lis i Pana Radosława Patelczyka na Uchwałę Nr XIV/99/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie zamiaru likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku oraz Uchwałę Nr XVIII/137/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku, w brzmieniu jak w załączniku do niniejszej uchwały.
2. Upoważnia się Przewodniczącemu Rady Powiatu Lęborskiego do przekazania skargi, odpowiedzi na skargę wraz z aktami sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku oraz reprezentowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym oraz Naczelnym Sądem Administracyjnym.

Przewodniczący może udzielić dalszych pełnomocnictw.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Lęborskiego i Zarządowi Powiatu Lęborskiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Lębork, 2012.08. 23

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku

Skarżący:

radca prawny Edmund Głombiewski radny Rady Powiatu
Lęborskiego, zam. 84 – 300 Lębork, ul. Arctowskiego 5, działający
w imieniu następujących osób:

- 1) Anny Kołodziej – zam. 84 – 300 Lębork, ul. Chopina 5m8,
uczennica Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół
Ekonomiczno – Handlowych im. Komisji Edukacji Narodowej
w Lęborku,
- 2) Katarzyny Kołodziej – zam. 84 – 300 Lębork, ul. Chopina 5m8
matka uczennicy Anny Kołodziej
- 3) Eweliny Lis – zam. Pieski 2/2, 84 – 313 Cewice, uczennica
Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno –
Handlowych im. Komisji Edukacji Narodowej w Lęborku,
- 4) Radosława Patelczyka – zam. Chocielewko 19/1, uczeń
Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno –
Handlowych im. Komisji Edukacji Narodowej w Lęborku

Organ:

Rada Powiatu Lęborskiego
ul. Czołgistów 5
84 – 300 Lębork

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm., dalej p.p.s.a.) przekazuję niniejszym skargę radcy prawnego Pana Edmunda Głombiewskiego radnego Rady Powiatu Lęborskiego, działającego w imieniu Pani Anny Kołodziej, Pani Katarzyny Kołodziej, Pani Eweliny Lis i Pana Radosława Patelczyka na Uchwałę Nr XIV/99/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie zamiaru likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku oraz Uchwałę Nr XVIII/137/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku i wnoszę o jej oddalenie, ewentualnie odrzucenie.

Uzasadnienie

Radca prawny Pan Edmund Głombiewski radny Rady Powiatu Lęborskiego, działający w imieniu Pani Anny Kołodziej, Pani Katarzyny Kołodziej, Pani Eweliny Lis i Pana Radosława Patelczyka wniósł skargę na Uchwałę Nr XIV/99/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie zamiaru likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku oraz Uchwałę Nr XVIII/137/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku.

W skardze wskazano, że „W głosowaniu nad w/w uchwałami udział wzięła radna powiatu lęborskiego zatrudniona w w/w placówce w charakterze nauczyciela. Mając na względzie powyższe w ocenie strony skarżącej uchwały podjęte zostały z naruszeniem obowiązujących przepisów a w szczególności art. 21 ust. 7 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r o samorządzie powiatowym, który nakazuje wyłączenie się radnego z udziału w głosowaniu jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego.”

Przede wszystkim należy wskazać, że zakaz wynikający z art. 21 ust. 7 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 142, poz. 1592 z 2001 roku ze zm.): w brzmieniu: „Radny nie może brać udziału w głosowaniu, jeżeli dotyczy to jego interesu prawnego.” dotyczy radnego i to przede wszystkim do jego osobistej i subiektywnej oceny należy, czy powinien w danej sprawie wyłączyć się od głosowania.

Głosowanie nad obiema uchwałami było jawne – radna Teresa Ossowska – Szara oddała głos przeciwko podjęciu zarówno uchwały Nr XIV/99/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 27 stycznia 2012 roku w sprawie zamiaru likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku jak i uchwały Nr XVIII/137/2012 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 18 maja 2012 roku w sprawie likwidacji Technikum nr 1 wchodzącego w skład Zespołu Szkół Ekonomiczno – Handlowych w Lęborku, co biorąc pod uwagę układ głosów powoduje, że jej udział w głosowaniu nie miał wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie. W głosowaniu nad pierwszą z wymienionych uchwał brało udział 17 radnych, z czego 10 radnych głosowało za podjęciem uchwały, 7 radnych było przeciwko. W głosowaniu nad drugą z wymienionych uchwał brało udział 18 radnych, z czego 9 radnych głosowało za podjęciem uchwały, 8 radnych było przeciwko, jeden radny wstrzymał się od głosu. Głos radnej Teresy Ossowskiej – Szarej nie był więc w żadnym z omawianych przypadków przesądzający.

Dowód: wyciąg z protokołu obrad XIV i XVIII sesji Rady Powiatu Lęborskiego,

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że zarzut wnioskodawców byłby słuszny wówczas, gdyby głos Pani radnej Teresy Ossowskiej – Szarej (radnego nieuprawnionego do udziału w głosowaniu – zgodnie z art. 21 ust. 7 ustawy o samorządzie powiatowym) miał przeważać o większości lub o istnieniu kworum.

Przy podobnym stanie faktycznym – w głosowaniu brała udział osoba nieuprawniona, Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku sygn. akt II OSK 1575/11 z dnia 05.10.2011 roku, wskazuje:

„W rozpoznawanej sprawie nie budzi wątpliwości, że doszło do naruszenia reguł podejmowania rozstrzygnięć przez organ kolegialny, bowiem w podejmowaniu zaskarżonej uchwały organu powiatu brała udział osoba, która w wyniku późniejszego unieważnienia uchwały o obsadzeniu mandatu radnego, nie była radnym. Niemniej jednak sam ten fakt nie może być uznany za uniemożliwienie działania organu stanowiącego, a tym samym stanowić podstawy do stwierdzenia przez Sąd nieważności uchwały na podstawie art. 147 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed

sądami administracyjnymi w związku z art. 79 § 1 ustawy o samorządzie powiatowym. Przyjęcie przez Sąd a priori założenia, że skutkiem wyroku tego Sądu z dnia 4 stycznia 2011 r. było stwierdzenie, iż udział P. P. w sesji w dniu [...] czerwca 2010 r. i zarządzonym w jej toku głosowaniu miał istotny wpływ na podjęcie zaskarżonej uchwały, należy uznać za nieuprawnione. Dopiero bowiem ustalenie, jaką większością głosów i przy udziale jakiej liczby radnych zapadła zaskarżona uchwała oraz czy brak udziału P. P. w głosowaniu zmieniłby jego wynik, pozwoliłoby Sądowi na ocenę legalności tej uchwały. Naruszenie przepisów proceduralnych będzie skutkowało nieważnością uchwały jako naruszenie istotne tylko wówczas, gdy na skutek tego naruszenia zapadła uchwała o innej treści niż gdyby naruszenie to nie nastąpiło. „

Dlatego wnosimy jak na wstępie.